

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ;

Ο Κώστας θα περάσει φέτος τα πρώτα Χριστούγεννα με τα παιδιά του αλλά χωρίς τη μητέρα τους. Το ζευγάρι είναι σε διάσταση, οι διαδικασίες βρίσκονται σε εξέλιξη, η ένταση είναι υπαρκτή και είναι προφανές ότι τα πράγματα δεν έχουν μπει ακόμη σε σειρά.

-Τι θα κάνω με τα παιδιά τα Χριστούγεννα; αναρωτιέται...

-Καταλαβαίνω το ζήτημα Κώστα. Όλοι έχουμε για κάτι να θρηνήσουμε, και τέτοιες μέρες μας πιάνει το παράπονο λιγάκι παραπάνω. Τόσο αυτός που αποφάσισε το διαζύγιο, όσο και αυτός που προσπάθησε να κρατήσει το γάμο σε λειτουργία, θυμούνται αυτά που πέρασαν... Νοσταλγούν... Άλλοι χάσαμε ανθρώπους δια παντός, τους χάσαμε ξαφνικά μέσα από τα χέρια μας και δεν θα τους ανταμώσουμε ποτέ ξανά, μόνο στα όνειρά μας... Κάποιοι χάνουν τη δουλειά τους, άλλοι τα όνειρά τους, και όλοι χάσαμε έστω απλώς «τη σειρά» μας... Όλοι έχουμε λόγους να δακρύζουμε.

Όμως, όπως έλεγε η Σιμόν ντε Μποβουάρ **«Όσο και αν κλάψεις, στο τέλος θα σκουπίσεις τη μύτη σου»!** Κυνικό, αυτοσαρκαστικό αλλά και ρεαλιστικό... Ας δούμε, λοιπόν, μερικές απλές ιδέες, που ταιριάζουν όχι μόνο σε όσους βρίσκονται σε μεταβατικό στάδιο, αλλά σε όλους μας. Αλήθεια, Κώστα, υπάρχει κάτι μέσα στο μυαλό σου που από καιρό ήθελες να κάνεις και ποτέ δεν κατάφερες να το κάνεις;

-Θα υπάρχουν σίγουρα πολλά, αλλά τώρα, με την οικονομική κρίση ποιος τολμάει να σκαλίσει τα όνειρά του... Τώρα που δίνω ένα κάρο λεφτά για διατροφή δεν μένει τίποτε σ' εμένα για να μπορώ να κάνω αυτό που θέλω με τα παιδιά.

-Είμαι σίγουρη ότι θα κάνεις πολύ ωραία πράγματα, Κώστα. Θα κάνεις αυτά τα απλά, που **αξίζει** να κάνουν και όσοι ζουν «κανονικά» Χριστούγεννα. Ούτως ή άλλως ή κρίση από μόνη της έχει δημιουργήσει ένα νέο πλαίσιο ζωής, διαφορετικό -άλλοτε λίγο άλλοτε πολύ- από το προηγούμενο. Ας πάρουμε, λοιπόν, μερικές απλές και όμορφες ιδέες για το τι μπορούμε να κάνουμε τις γιορτές, τις μέρες που είμαστε με τα παιδιά, αλλά και τις μέρες που είμαστε χωρίς αυτά. Αρχικά δεν συγκρινούμε και δεν συγκρινόμαστε. Δεν έχουμε συνεχώς στο μυαλό μας «Α, τις άλλες φορές αυτό ή εκείνο» ούτε «Α, εγώ τώρα δεν μπορώ να κάνω αυτό ενώ η μαμά τους, τώρα που παίρνει διατροφή από εμένα, μπορεί να τους κάνει όλα τα χατίρια». Τα χρήματα δεν αμφισβητώ ότι χρειάζονται στη ζωή μας, μας είναι απαραίτητα για να αντιμετωπίσουμε τις ανάγκες μας, αλλά η **χαρά** στη ζωή μας μπορεί να βρεθεί και **αλλού**. Αναρωτήθηκες ποτέ τι σκέφτονται οι μητέρες για το ρόλο του πατέρα;

-Τι να σου πω...

-Κάτι που ακούς συχνά, είναι ότι η μητέρα έχει τα παιδιά για τις δυσκολίες και ο πατέρας για τις καλές στιγμές. Δηλαδή ότι η μητέρα τα έχει τις εργάσιμες ημέρες, υφίσταται όλη την τριβή για την καθημερινότητά τους «φάε, διάβασε, πλύσου, μάζεψε τα παιχνίδια σου...» ενώ ο πατέρας απολαμβάνει τις καλές μέρες, τα Σαββατοκύριακα: Βόλτες, παγωτό, δώρα, ξεγνασιά τις Κυριακές. Η

κάθε πλευρά επομένως έχει τα δικά της παράπονα και τα δικά της πλεονεκτήματα.

-Ομολογώ ότι δεν το σκέφτηκα ποτέ έτσι...

-Δυσκολίες στη ζωή, Κώστα, πάντα θα υπάρχουν, αλλά εμείς ανήκουμε στους ανθρώπους που βρίσκουν λύση σε κάθε πρόβλημα και όχι σ' αυτούς που βρίσκουν πρόβλημα σε κάθε λύση, συμφωνείς; Ας δούμε επομένως μερικές ιδέες για το τι θα κάνουμε τα Χριστούγεννα...

1. Κάνουμε μια μεγάλη βόλτα στην πανέμορφη πλέον παραλία της πόλης μας! Ντυνόμαστε ζεστά και βάζουμε άνετα παπούτσια... Απολαμβάνουμε τη θάλασσα, τα πλοία, το αεράκι, τις ομπρέλες του Ζογγολόπουλου, φωτογραφίζομαστε. Δεν έχω ακόμη ενημέρωση, αλλά πιστεύω ότι θα υπάρχουν εκδηλώσεις και happenings που θα προσθέσουν χρώμα στις γιορτινές μέρες.
2. Φέτος δεν πηγαίνουμε εμείς στους παππούδες, τους φέρνουμε αυτούς εδώ. Τους πείθουμε ότι το Πάσχα είναι για το χωριό αλλά τα Χριστούγεννα για την πόλη!
3. Παίρνουμε μερικά όμορφα σοκολατάκια. Καθόμαστε μαζί με τα παιδιά και φτιάχνουμε ωραία περιτυλίγματα. Τα χαρίζουμε σε παππούδες, θείους, γείτονες, ανθρώπους που αγαπούμε. [Στέλνουμε βεβαίως και στη μαμά!]
4. Αντί για σοκολατάκια, κάνουμε το ίδιο με μίγματα τσαγιού. Κυκλοφορούν κάτι γεύσεις και αρώματα απροσδόκητα...
5. Κανονίζουμε να δούμε μια παράσταση στο θέατρο ή μια ωραία οικογενειακή ταινία στο σινεμά. Ή στο σπίτι, στο DVD ή στην τηλεόραση. Με σκυλάκια, με παιδάκια, με τη Μαίρη Πόπινς κ.λπ.
6. Συνοδεύουμε την ταινία στο σπίτι με την καλύτερη ζεστή σοκολάτα: Ζεσταίνουμε γάλα, λιώνουμε μέσα πολλαά κομμάτια κουβερτούρα, αρωματίζουμε με βανίλια ή ξύσμα πορτοκαλιού, μανταρινιού, ό,τι βρεθεί... Απολαμβάνουμε απαραίτητα σε τεραάστια κούπα...
7. Αποφασίζουμε να περιηγηθούμε μια γειτονιά της πόλης μας όπου δεν πήγαμε ποτέ. Έχει ενδιαφέρον να χρησιμοποιήσουμε λεωφορείο και όχι αυτοκίνητο. Περπατούμε ανέμελα και χαλαρά, κοιτώντας γύρω γύρω... Τα σπίτια, τους ανθρώπους, τα πάντα...
8. Κάνουμε τουρισμό στην πόλη μας με το λεωφορείο 50 «Πολιτιστική διαδρομή». Απολαμβάνουμε μια περιήγηση στο κέντρο και την Άνω Πόλη που συνοδεύεται από οπτικοαουστικό και έντυπο υλικό. Το πολύχρωμο λεωφορείο ξεκινά από το Λευκό Πύργο ανά μία ώρα από τις 9.00' έως τις 16.00'. Μπορούμε να κατεβούμε, να επισκεφθούμε ό,τι θέλουμε και να ξανανεβούμε στο επόμενο. Εισιτήριο 2€, μειωμένο 1€ και παιδιά μέχρι 6 ετών δωρεάν.
9. Φτιάχνουμε στο σπίτι τα πιο εύκολα γλυκά: Παίρνουμε ένα φύλλο σφολιάτα, κόβουμε με κουπ πατ αστεράκια ή δενδράκια, τα αλείφουμε με λίγο γάλα εβαπορέ ή αυγό και πασπαλίζουμε με ζάχαρη. Στο φούρνο στους 180° C. Προσοχή, ψήνονται γρήγορα!
10. Παίζουμε στο σπίτι επιτραπέζια παιχνίδια. Ό,τι καλύτερο...

11. Κατεβαίνουμε στην Αριστοτέλους. Μουσική, πυροτεχνήματα, κόσμος, καρουζέλ, τραινάκι, κάτι θα υπάρχει που μας αρέσει...
12. Βγάζουμε πάντα φωτογραφίες, εντός ή εκτός σπιτιού. Κρατάμε σημειώσεις για ό,τι όμορφο κάναμε. Και τις στέλνουμε. Σε μένα, εγώ τις περιμένω. Θέλω να ξέρω πως περάσατε. Στο Facebook όπου με βρίσκετε με το όνομά μου, ή στο e-mail: raftopul@hol.gr

Και ένα ΔΕΝ: ΔΕΝ μιζεριάζουμε... η ζωή είναι μικρή και αξίζει να είναι ωραία. Δημιουργούμε, λοιπόν, τις δικές μας χαρές. Μπορεί να είναι μικρές αλλά αν είναι πολλές θα νικήσουν όλα τα άλλα!

Καλά Χριστούγεννα φίλες και φίλοι!!!